

Af *Fuglsang* (DKP) til handelsministeren:

„Agter ministeren at træffe foranstaltninger til at imødegå det stigende antal virksomhedslukninger og de beskæftigelsesmæssige og andre følger af disse, og i bekræftende fald, hvilke konkrete planer har man?“

(Spm. nr. 4).

Skriftlig begrundelse.

Motiveringen for spørgsmålet er de næsten daglige meddelelser om virksomheder, der af den ene eller den anden grund lukker og kaster de ansatte på gaden. Det skaber naturligvis usikkerhed og dårligt klima for de enkelte virksomheder som f. eks. Rank Arena. Men det kan, som det er tilfældet med cementindustrien i Assens/Mariager, have vidtrækkende og næsten katastrofale følger for et helt bysamfunds og en egns befolkning.

Fuglsang (DKP):

Der er jo gået nogen tid og også sket en hel del, siden jeg stillede mit spørgsmål; der er bl. a. sket det, at vi har fået en ny regering og en ny minister, og det gør muligvis også, at svaret ikke bliver helt, som hvis det var den tidligere minister, der skulle give det.

Men det afgørende er, at selve problemet om nedlægning af arbejdspladser jo ikke er blevet mindre aktuelt. Vi læser stadig om arbejdspladser, der nedlægges landet over. Vi læser også om arbejdere fra disse arbejdspladser, der på forskellig måde kæmper for at bevare dem. Uniprint er ét eksempel og Rank Arena et andet. Men dertil kommer, at disse arbejdere i virkeligheden ikke blot kæmper for deres egen eksistens: alle de arbejdspladser, der nedlægges, er jo hver for sig skabt af danske arbejdere ofte med direkte eller indirekte offentlig støtte som f. eks. gennem gunstige afskrivningsregler. De er i alle tilfælde en del af Danmarks samlede produktionsapparat, og ikke mindst på baggrund af at der nu igen bebudes gunstige afskrivningsregler netop af hensyn til arbejdspladserne, er det af interesse at vide,

hvad man vil gøre for at hindre, at i og for sig sunde virksomheder bliver nedlagt.

Handelsministeren (*Erling Jensen*):

Jeg er enig med hr. *Fuglsang* i, at det er en ulykke for medarbejderne og en ulykke for det danske samfund, hver gang en erhvervsvirksomhed tvinges til lukning.

Skal man effektivt imødegå den stigning i antallet af virksomhedslukninger, som vi har været vidne til, må det afgørende være, at de danske virksomheders konkurrenceevne på eksportmarkederne såvel som på hjemmemarkedet styrkes væsentligt. Regeringen påtænker en række foranstaltninger, som kan få virkning allerede på kort sigt; men som understreget i statsministerens redegørelse i folketinget den 20. februar i år bør der ikke blot være tale om en øjeblikkelig ambulancetjeneste. Det gælder fremfor alt om at genskabe erhvervslivets tillid til og tro på fremtiden og om at sikre lønmodtagerne en større tryghed i den indsats, der skal gøres.

Blandt de konkrete foranstaltninger, regeringen forbereder, arbejdes der først og fremmest med at realisere de forslag, som socialdemokratiet fremsatte den 24. februar i år med henblik på at lette oprettelsen og udbygningen af arbejdspladser og på at hindre, at i øvrigt sunde og levedygtige virksomheder bukker under på grund af midlertidige likviditetsvanskeligheder. Der er således straks iværksat konkrete overvejelser om oprettelse af en statslig bistandsfond, der kan yde bistand til sunde og konkurrencedygtige virksomheder, hvis eksistens er af særlig betydning for erhverv og beskæftigelse, men som trues af lukning på grund af en midlertidig likviditetskrise.

Herudover agter man at foreslå, at der åbnes adgang til ekstra saldoafskrivning for investeringer, der påbegyndes i 1975. Desuden vil midlerne til egnsudviklingsformål og udlånsrammen til håndværk og mindre industri blive søgt udvidet, ligesom det er tanken at søge bevillingerne til produktivitet fremmende foranstaltninger og til støtte